

[Alvilda Larsen.]

Det ligger i sagens natur, at loven som sådan ikke tillader stråmandssystemet, men jeg har ladet mig fortælle, at det i praksis udmærket kan lade sig gøre, og jeg vil gerne spørge den højtærede minister, hvilket kendskab man har til misbrug af loven på dette område.

Det andet spørgsmål, jeg gerne ville have besvaret, er spørgsmålet om de sundhedsmæssige krav, man må stille til restauratørhvervet. Man stiller krav til lokalernes indretning og størrelse og lignende ting, men hvordan forholder det sig med hensyn til de krav, man kan stille af sundhedsmæssig art til personale, ansat i restauranterne? Hvordan er det med kontrol med køkkenpersonale, såsom tuberkuloseundersøgelse og ligende? Findes der nogen adgang i loven til at føre kontrol med, at denne side af sagen er i orden? Det er dog levnedsmidler og mennesker, man har med at gøre, og jeg synes, det har en vis interesse, så jeg vil gerne vide, hvilke krav man kan stille til restauratøren på dette område.

Derudover har jeg intet at tilføje og kan, hvad lovforslaget som helhed angår, udtrykke mit partis velvillige indstilling.

Alfred Jørgensen: Ved første behandling af forslag til lov om ændring i beværterloven i forrige folketingsår udtalte jeg mig om en række enkeltheder i det da foreliggende lovforslag. Ved denne lejlighed vil jeg, da jeg ikke har lejlighed til at deltage i udvalgsarbejdet, komme med nogle få, mere almindelige bemærkninger om den her omhandlede lovgivning.

Enhver lovgivning, der berører forhold i forbindelse med salg og forbrug af stærke drikke — det gælder således foruden beværterloven også den lovgivning, der drejer sig om spiritus- og restaurationsbeskatningen, og i videre forstand færdselslov og straffelov o. s. v. — bør tage sigte på følgende tre forhold: for det første, at den enkeltes og samfundets rettigheder og forpligtelser afvejes imod hinanden, for det andet, at der undgås forskelsbehandling af lovlydige borgere, og for det tredje, at man såvel i den enkeltes som i samfundets interesse i alle forhold lægger vægt på, hvad der tjener til ædruelighedens fremme.

Jeg lægger altså for det første vægt på,

at den enkeltes personlige frihed sikres inden for de grænser, der også sikrer andres ret til frihed og tryghed. Den enkeltes ubegrænsede ret til spiritusnydelse kan samfundet ikke godkende; dertil griber den ind i for mange forhold af økonomisk og social art, områder som trafik, domstole, retsvæsen, politi, børneforsorg og meget mere, hvor drikkeriet forøger samfundets udgifter.

Jeg lægger dernæst vægt på, at man ved denne lovgivning undgår forskelsbehandling af de enkelte borgere, ligesom jeg kan bifalde, at man på visse områder tilstræber ensartede forhold i by og på land.

Med hensyn til selskabslokaler i byerne og forsamlingshuse på landet synes forslaget at have slagside til ugunst for byerne. Et forsamlingshus kan efter lovforslaget opnå bevilling til beværtning uden udskænkning af stærke drikke for 6 måneder ad gangen, og da forsamlingshuset jo er hele sognets selskabslokale, kan landboerne, hvis de ser bort fra spiritusudskænkningen, uden formaliteter feste i forsamlingshuset, hvornår de vil, men byboerne, der for den jævne befolknings vedkommende har langt mindre plads i hjemmene end landbefolkningen, må søge om tilladelse til at holde fest i et lejet lokale eller henvises til med langt større bekostning at holde festen på hotel eller restaurant. Kun i de tilfælde, hvor der ønskes spiritus til festen, er de to kategorier af borgere ligestillet. Jeg kunne have lyst til at spørge den højtærede handelsminister, med hvilken begrundelse man således forfordeler den jævne bybefolkning i forhold til landbefolkningen, der i hvert fald med hensyn til pladsforhold er gunstigere stillet.

Om beskatningen af stærke drikke vil jeg sige, at det er nødvendigt, når det spørgsmål kommer på dagsordenen, at finde en fremgangsmåde, der ikke ensidigt rammer et enkelt erhverv i al sin urimelighed, en fremgangsmåde, der hidfører et rimeligere forhold mellem restaurations- og butikshandel, hvis man ikke vil tage skridtet fuldt ud og tage skatten ved kilden og så overlade til folk selv, hvor de vil købe deres øl.

Endelig skal jeg udtale min tilfredshed med, at forslaget på visse punkter tydeligt tager sigte på ædruelighedens fremme.